

Leed Christus in de hel?

Door: Pastor Kevin Sadler

Het simpele antwoord op deze vraag is NEE.

Deze foutieve leer gaat als volgt: na Zijn kruisiging werd het lichaam van de Heer in een graf gelegd en ging Zijn geest naar de hel. Daar onderging Hij alle kwellingen van de hel die wij anders zouden hebben moeten ondergaan. Maar Satan, de dood, en de hel, konden Hem niet vasthouden. Handelingen 2:24-27 wordt gebruikt om dit standpunt te ondersteunen:

“Hand. 2:24-27: 24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van denzelve dood zou gehouden worden.

25 Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechter hand, opdat ik niet bewogen worde.

26 Daarom is mijn hart verblijd; en mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in hope;

27 Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige over geven, om verderving te zien.

Er wordt geleerd dat, omdat Christus Zelf geen straf verdiende, de Heer door de kracht van God uit de hel en het graf werd opgewekt. Sommigen gaan zelfs zo ver om te zeggen dat je moet geloven dat Christus in de hel heeft geleden om gered te worden.

Dit is een gevaarlijke leer. Het is eigenlijk een aanval op het kruis van Christus. Het woord "hel" in Handelingen 2:27 is vertaald van het Griekse woord hades. Hades bevindt zich in het centrum van de aarde. Ten tijde van Christus' dood had het twee compartimenten: "Abrahams schoot" en "Kwelling". We zien dit in het verslag van de rijke man en Lazarus in Lukas 16:19-31. Nadat ze stierven, bevond Lazarus zich in het paradijs in Abrahams schoot (vers 22). De rijke man was 'in de hel [hades]... in kwellingen' (vers 23).

Christus heeft het oordeel van God voor onze zonden aan Zijn kruis volledig onder ogen gezien gedurende de drie uur van wereldwijde duisternis (Lukas 23:44). Terwijl Hij dat deed, ervoer Christus de realiteit van de hel aan het Kruis: scheiding van de Vader, duisternis, kwelling, dorst en het vuur van Gods toorn voor de zonde. Hij was onze gezegende Plaatsvervanger aan het kruis; Hij betaalde de straf voor de zonde voor ons en nam Gods toorn in onze plaats. Toen Christus uitriep: "*Het is volbracht*" (Johannes 19:30), bedoelde Hij dat de betaling voor de zonde compleet en volledig betaald was. Zeggen dat Christus ook drie dagen en drie nachten de straf voor de zonde in de hel moest ondergaan, is iets anders leren.

Drie dagen en drie nachten was onze Heer in het midden van de aarde (Matth. 12:40). We leren waar Zijn ziel heen ging nadat Hij stierf, toen Hij de gelovige dief aan het kruis naast Hem vertelde: "*Voorwaar, Ik zeg u: heden zult u met Mij in het paradijs zijn*" (Lukas 23:43). Hij ging niet naar de hel toen Hij stierf. Hij leed niet in kwelling in hades. Zijn geest daalde neer in het paradijselijke deel van hades waar ook de geest van de berouwvolle dief ging. Drie dagen later stond Hij weer op uit de dood, zegevierend over zonde en dood!